

ÉLET-STÍLUS

A ruzsai erdő közepén, a jurtán is túl, az existálóban – ott, ahol a holland művész tetovál

MOHOS MÁRTON / 24.HU

2024. 10. 27. 20:30

Samantháék négy éve, a Covid csúcspontján döntöttek úgy, hogy Magyarországra költöznek. Pontosan ilyen helyre vágytak.

Vannak sztorik, amik annyira erősen indulnak, hogy már csak elrontani lehet őket. Mondok egy példát: Magyarországon, a ruzsai erdő közepén lakik egy holland lány, tetovál és sámándobokat készít. Ellátogattunk hozzá a ruzsai erdő közepére, és megpróbáltuk nem elrontani a sztorit.

Szegedtől nagyjából **40 kilométernyire**, erdőkön-mezőkön bolyongva keressük a telket, amin ház és egy jurta is található, és itt az „erdőkön-mezőkön” nem irodalmi szóhasználat: nagyjából egy órán át vergődünk a legváltozatosabb talajú utakon, mire – a harmadik navigációs app kipróbálása után – végre odaérünk Samantha Wulfsen, művésznevén Black Amatista szalonjához.

Ezek után kíváncsi voltam, hogyan találják meg a kuncsaftok, de kiderült, hogy ez rajtunk kívül eddig senkinek nem okozott gondot: mi voltunk az elsők, akik totál rossz irányból érkeztünk.

Samantha ezen a varázslatos helyen él a férjével, Everttel, aki elmesélte nekünk, hogy a legközelebbi szomszéd (vagyis inkább „szomszéd”) négy kilométerre lakik tőlük, tehát a hétköznapiakon – hacsak nem mozdulnak ki otthonról – nem túl

gyakran találkoznak emberekkel. Állatokkal annál gyakrabban: minden reggel álldogál egy-egy őz vagy vaddisznó a kerítésnél. Mint egy Disney-rajz Imben.

MOHOS MÁRTON / 24.HU

Samantha Wulfsen, azaz „Black Amatista” holland tetováló Ruzsa közelében lévő otthonánál.

Hogy láthassuk Amatistát munka közben – és hogy tetoválás fotó is készülhessen –, két évvel ezelőtti **pécsi irodalmi kalandomhoz** hasonlóan Ruzsán is saját testfelületemet biztosítom a projekthez. A művész megörökíti a karomon egyik gyermekem egyik korábbi bonmot-ját, közben pedig mesél.

Ezt dobta a gép

Samantha és Evert 2020 óta élnek Magyarországon, az azóta eltelt közel négy év alatt egyetlen egyszer sem érezték, hogy rossz döntést hoztak volna, amikor országot váltottak. Azt hihetnénk, hogy egy ismerős vagy barát ajánlása a minimum, ami megalapoz egy ilyen döntést, de Samantháék esetében ez is különlegesen alakult – egy kis lm csigázta fel őket: „Sok éve már felmerült bennünk, hogy ide

költözünk, miután a holland televízióban láttunk egy dokumentum Imet Magyarországról. De aztán találtunk egy földet Hollandiában, ahol felépítettük a saját házunkat.”

MOHOS MÁRTON / 24.HU

Csakhogy az építkezés során folyton falakba ütköztek: rengeteg előírásnak kellett (volna) megfelelni, hol az volt a baj, hogy nem elég magas az épület, máskor az ablakok száma nem volt elégséges: „hiába dolgoztunk nagyon keményen, amikor elkészült, azt gondoltuk, hogy ez nem az a ház, amit mi szeretnénk. Így aztán újra eszünkbe jutott a korábbi tervünk, eladtunk mindent, és Magyarországra költöztünk.”

Egyetlen kérdőjel maradt bennem – miért pont Ruzsa? A válasz pedig egyszerű: ezt adta a sors. Az internet. Meglátták, belezúgtak „Megtaláltuk ezt a helyet az erdőben, a csendet. Azonnal beleszerettünk. Lehetett volna máshol is Magyarországon. De Ruzsa lett. Pontosan ilyen helyre vágyunk.”

„Hiányzik a hazád?” – kérdezem.

„Nem. Egyáltalán nem.”

A rokonok nem értették Samantháék döntését. „Nem tetszett nekik az ötlet. Egyáltalán nem. Ennek a legfőbb oka az lehetett, hogy a holland média nagyon negatívan áll Magyarországhoz, és ez befolyásolja az embereket.” Black Amatista szerint ha azzal az ötlettel állnak elő, hogy Spanyolországba vagy a hollandok körében igen népszerű Portugáliába költöznek, azzal semmi gondjuk nem lett volna a környezetükben élőknek.

MOHOS MÁRTON / 24.HU

MOHOS MÁRTON / 24.HU

Vajon a politika – a jelenlegi hatalom nemzetközi megítélése – miatt lehetett-e ilyen negatív a vélekedés? Samantha szerint talán ez is közrejátszott, de általánosságban is igaz, hogy Hollandiában nem sokat tudnak rólunk, tehát a vélemények egy része téves előítéleteken alapul.

Jurtából ex-istállóba

Dacolva minden ellenvéleménnyel és kritikával, Samantha és Evert nekivágtak. Nem indult könnyen: a Covid csúcsidőszaka volt, külön engedélyt kellett kérni a rendőrségnél, hogy átmehessenek a határon, mert minden le volt zárva. Utána sem lett egyszerűbb a helyzet:

túl sok segítségre nem számíthattak, mert nem ismertek itt senkit, de nem is tudtak senkivel megismerkedni, mert mindenkinek otthon kellett maradnia.

Azóta viszont sok ruzsaival kapcsolatba kerültek, és nem kellett csalódniuk. „A legtöbb ember nagyon barátságos. Ha megszólítod őket, vagy kérdezel valamit, mindig hajlandóak segíteni. Eleinte talán zárkózottabbak, de amint kicsit is megismerjük egymást, nagyon barátságosak lesznek.”

A jurtát azzal a céllal vették, hogy Samantha ott tudjon alkotni (fest, szobrászkodik), hangszereket készíteni és zenélni, a koronavírus-járvány után pedig hangterápiás foglalkozásokat szeretett volna tartani.

Aztán jött a tetoválás. Eleinte a jurtában csinálta, ami a hangulata miatt optimális volt, viszont nyáron, 40 fok melegben már kevésbé működött, ezért bérelnie kellett

egy helyiséget, majd végül a férjével kitalálták, hogy felújítják a telkükön található istállót, és két hónap alatt a barátaik segítségével hipermodern tetoválóstúdióvá varázsolták. Mutatják is a fotókollázst – így nézett ki a hely az elején:

SAMANTHA WULFSEN

És ilyen lett:

SAMANTHA WULFSEN

Magyar narancsok

Samantha először 2013-ban varratott magára, az volt a „házassági tetkója”, a hátára tetovált minta hasonló, mint ami a férjének van az oldalán. Úgy döntöttek, gyűrű helyett közös tetoválást viselnek majd.

„Fájt?”

„Igen. Nem számítottam rá, hogy ennyire húzós lesz. De azért kibírtam.”

Azóta további hét minta került a testfelületére, az egyik, egy egybefüggő fekete motívum végighúzódik mindkét karján és a felsőteste egy részén is. Van szemgolyó-tetoválása is: még Hollandiában egy spanyol testmódosító művész lilára festette Samantha szemeit. Laikusként ezt a beavatkozást tippeltem a legfájdalmasabbnak, ezért arra kértem a művészt, hogy egy tízes skálán jelölje meg szenvedésének mértékét.

Három. Tényleg. Nem fáj annyira. Inkább furcsa érzés. Egy tetoválás sokkal jobban fáj. A második napon kellemetlenebb volt, mert akkor még több injekciót kellett beadni. Az egy kicsit fájdalmasabb volt, de még mindig nem annyira, mint egy tetkót varratni.

Attól, hogy valakinek lesz pár minta a testfelületén, még nem feltétlenül akar maga is tetoválóművésszé avanzsálni – Samanthánál ezt a folyamatot a felsőtestére került minta indította be: „A nagy fekete motívum nemcsak a testemet változtatta meg, lelkileg is, emberként is átalakított. És mivel kreatívnak tartom magam, és már előtte is több művészeti ágban alkottam, úgy éreztem, a tetoválást is jó lenne kipróbálni.”

Autodidakta módon, online tanfolyamokon sajátította el az alapokat, grapefruitokon és narancsokon gyakorolt először, majd a saját testfelülete lett a tesztfelülete. Amikor már magabiztosan ment a dolog, kipróbálta a tudományát a férjén is.

Eddigi legösszetettebb, legnehezebb munkája az arctetoválása, amit szintén magának csinált, egy teljes napon keresztül, tükörrel, néha bal kézzel, lehetetlen pózokban – a világon senkinek nem ajánlja, hogy kipróbálja ilyesmit.

MOHOS MÁRTON / 24.HU

MOHOS MÁRTON / 24.HU

Ha az arcra készülő öntetoválast nem számítjuk, akkor mestersége legnehezebb részének az első tetoválásukra a szükséges infók nélkül, viszont irreális elvárásokkal érkező ügyfelek kezelését tartja. Sokan egyáltalán nem tudják, hogy ez az egész hogy működik: „Ez nem úgy van, hogy az ember bejön, elmondja, hogy mit szeretne, és akkor én hátramegyek, rajzolok valamit, pikk-pakk visszajövök, és kezdhetjük. Már maga a rajzolás is sokkal több időt vesz igénybe, mint gondolnák. Sokan talán azt hiszik, kisedek pár mintát a Pinterestről, és lemásolom. De hát amit egy művész már megcsinált, azt nem lehet csak úgy kopizni – ezt sajnos nem mindenki érti.”

„Van olyan minta, amit nem vállalnál be?”

„Van. Semmi olyasmit nem tetoválnék emberekre, ami gyűlölettel kapcsolatos, legyen akár náci szimbólum, vagy bármi, ami sérthet másokat. És olyasmit sem vállalnék be, amiről nem tudom pontosan, hogy mit jelent. Nagyon szeretném a polinéziai dolgokat, a törzsi mintákat – viszont tudom, hogy minden szimbólum jelent valamit. És ha nem tudom, mi a jelentés, akkor nem vállalom a tetoválás elkészítését.”

Olyan testrészt azonban nem tudna mondani, amire nemet mondana: „szinte minden testfelületre lehet szépen tetoválni”, és szerinte nem létezik olyan, hogy „túl sok” – bármennyi tetoválást elbír egy test.

Angolul beszélgetünk, de Samantha egyáltalán nincs rossz viszonyban a magyar nyelvvel. Imádja a magyar népzene, és mivel nagyjából az összes általam ismert hangszereken játszik, nem csak hallgatni szokta. Figyeljék csak, így szól egy magyar népdal Samantha és a 12 húros gitárja előadásában:

Akkor szép az erdő

<https://www.facebook.com/100072142118712/videos/550092606942209>

És nemcsak játszik hangszereken, de készít is; Samantha a jurtában megmutatja néhány saját készítésű hangszerét - sámándobot, óceándobot. “Léteznek hangszereka zenéléshez, és olyanok is, amelyek gyógyítanak, ellazítanak: rezgésük meditatív hangulatot idézhet elő, nyugtatóan hathat azokra, akik hallgatják. Csak megbillented őket, és a tenger hangja szólal meg belőlük”.

<https://www.facebook.com/100072142118712/videos/813287543206565>